

PSALM

STOMFF ANDREI AUREL

PSALM

O, cum aş vrea să mă topesc,
Să fiu eu globul pământesc.
Tu să iubeşti un ţarm de mare
Şi să te-mpodobesti cu soare
Pe plaja ochiului meu stâng.
Cu aur de nisip să strâng
Făptura ta ameţitoare
În cea mai calda-mbratisare.
O, cum aş vrea să fiu pământ,
Să nu rostesc nici un cuvânt,
Dar să te legăn dimineaţa,
Să-ţi mângâi tălpile cu faţa,
Cu briza să îţi mângâi sânii
Şi să te-nalt precum lăstunii
Ce-şi caută în cer ursita.
Tu eşti stăpâna şi iubita
Cu ochii fără-asemuire.
Aş vrea, în sunet de clavire
Să-ţi pun pe frunte aurora
Şi florile de mandragora
Să le concepem în Pacific.
Tu n-ai văzut cât de mirific
Se-nalţă soarele din ape.
Atunci să mi te simt aproape.
Să-ţi culci obrazul, lin, în iarbă
Şi porii mei să te resoarbă
Ca să ne contopim pe veci,
Nici trupuri vii, nici pietre reci
Ci doar un gând ce s-a-ntrupat
Între femeie şi bărbat.
Un gând ce-a izvodit iubire.
Imensă. Fără-asemuire.
O, cum aş vrea să pot să dorm.
Dormind, în vis să mă transform,
Să mă ascunzi adânc în minte,
Să mă amesteci în cuvinte
Şi să mă laşi să mă topesc
Într-un continuu "te iubesc".